

Ὄρφέα τινὰ μουσικὸν ψάλλοντα ἐπὶ τῆς λύρας του-
τὰς διαφορὰς μελωδίας, ὅσας πολλάκις ὁ ἡμέτερος
Ἀλθώτας ἀπὸ κινήσεως ἐν τῇ *Χρυσάλλιδι*. Εὐ-
φρόσυνον ὁμοίως εἶναι νὰ βλέπῃ τις τὴν *Santa*
Maria della seggiola τοῦ Ραφαήλου, ἢ τὴν ἐν
Λούδρῳ μαρμαρίνον Μηλίαν Ἀφροδίτην, ἀλλὰ καὶ
εἰς τὸ κυκλοτερές τοῦ κυρίου Σουλῆς θέατρον εὐχα-
ριστεῖ τις τὴν περιέργειάν του ἀπαντῶν ἀνθρώπους
ἰδιαίτερας ὅλως κατασκευῆς καὶ διαφοροῦ μηχανι-
σμοῦ. Οἱ πόδες τῶν ἀνθρώπων τούτων δύνανται νὰ
ἐκτελέσωσιν ἄριστα τὰς λειτουργίας τῶν χειρῶν,
καὶ ἀντιστρόφως. Ἡ κίνησις ὑπὸ τὴν κολοσσαίαν
ἐκείνην σκηνὴν δὲν εὗρίσκει κανὲν ἐμπόδιον ἀφ'
ὅσα ἡ μηχανικὴ ὑπολογίζει, καὶ αὐτὴ ἡ ἔλξις τῆς
γῆς ἐκλείπει παντάπασιν. Ἰδε τὴν ἐλαφρὰν ἐκείνην
χρυσάλλιδα, τὴν ἀπτόητον Ἀμαζόνα, ἥτις διὰ μό-
νου τοῦ δακτύλου τοῦ ποδὸς τῆς ἐγγίζει τὴν ῥάχιν
τοῦ καλπάζοντος Πηγάσου τῆς. Πηδᾷ καὶ χο-
ρεῖται ὡς ἡ Χάρις αὐτῇ, μάχεται καὶ ἐφορμᾷ ὡς ἡ
Ἀφροδίτη κατὰ τοῦ Διομήδους, καὶ αἱ φωναί τῆς,
καὶ αἱ οἰμωγαὶ τῆς μάστιγος, καὶ ὁ ποδοβολητὸς
τοῦ ἵππου, οἱ χρεμετισμοὶ του, οἱ βρηχυθμοὶ τῶν
πυρηνῶν μηχανήρων του, αἱ χειροκροτήσεις τῶν θεα-
τῶν, καὶ τῆς μουσικῆς οἱ ταχεῖς, ὀρμητικοὶ καὶ
θορυβῶδεις φλόγγοι, ταραττοῦσι πρὸς στιγμὴν τὴν
καρδίαν τοῦ θεατοῦ καὶ συγκινοῦσι τὴν ψυχὴν του,
εἰ καὶ μετ' ὀλίγον, ἀφοῦ τὰ πάντα σιγήσωσι καὶ
φονευμένοι δὲν μείνωσιν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μά-
χης, γελᾷ καὶ οὗτος διὰ τὸν παιδαριῶδῃ ἐνθουσια-
σμόν εἰς ὃν ἐνέδωκε, πιστεύσας πρὸς στιγμὴν ὅτι
παρευρέθη ἐν τῇ τοῦ Βατερλώ μάχῃ, ἐνθα ἀπεφα-
σίστη ἡ τύχη ὀλοκλήρου τῆς Εὐρώπης. Καὶ ταῦ-
τα πάντα δὲν εἶναι ἀπατηλὰ φάσματα ἀγύρτου
τινὸς θαυματοποιοῦ· εἶναι πραγματικότης ἀποδει-
κνύουσα κατὰ πόσον τὸ ἀνθρώπινον σῶμα δύναται
νὰ καταστῇ εὐτροφον διὰ τῆς ἐνδελεχοῦς γυμνά-
σεως καὶ ἀσκήσεως.

Ἄλλ' ἀπηυδῆσαμεν ὑπὸ καμιάτου. Ὁ ἀναγνώ-
στης ἔχει, πιστεύω, ἀνάγκην ἀναφυγῆς· ἰδοὺ, τὸν
φέρω εἰς τὸ ἀναγνωστήριον τῆς Βουλῆς, ὅπου ὁ πρῶτος
καὶ μειλίχιος ἔφορος τῆς βιβλιοθήκης τῆς ἀπαγγέλλει
τὸν συνῆθη κατὰ τὴν 25 μαρτίου λόγον του. Εἶναι
ἀληθές ὅτι κατὰ τὴν περιγραφὴν μας ἐποίησάμεθα
χρῆσιν τοῦ προηγουμένου λεγομένου σχήματος, ἀλ-
λὰ μὴ δὲν εἰδοποιήσαμεν τὸν ἀναγνώστην ὅτι ἡ
πτῆσις τῆς Χρυσάλλιδος εἶναι ἀκανόνιστος καὶ ἀ-
νυπότακτος εἰς πάντα κανόνα· ἄλλως τε τί μέλ-
λει τὸν ἀναγνώστην περὶ τούτου; ὁ μόνος ὅστις
ἔχει δικαίωμα νὰ παραπνευθῇ, διότι τῷ παρεχα-

ρήσαμεν τὴν κατωτάτην τῆς ἐπιφυλλίδος μας θέ-
σιν, εἶναι ὁ φίλος ἡμῶν Τερτσέτης· ἀλλ' ἡμεῖς ἐλ-
πίζομεν ὅτι ὁ παροτρύνων τοὺς ἄλλους νὰ ἐξομω-
θῶσι πρὸς τὸν Θεόν, θέλει σπεύσει πρῶτος νὰ
ἐξομωθῇ πρὸς αὐτὸν συγχωρῶν ἡμᾶς διὰ τὴν ἀ-
θῶαν ταύτην παραδρομὴν μας.

Καὶ ἀληθῶς, τοῦτο ἦν τὸ θέμα τοῦ λόγου τοῦ
κυρίου Τερτσέτου. Ὁ ἀφελὴς οὗτος ποιητὴς καὶ
ρήτωρ συνοίθησε, κατὰ τὴν συνήθειάν του, ἐν τῷ
ἀναγνωστηρίῳ τῆς Βουλῆς τὸν κομψὸν καὶ φιλολό-
γον κόσμον τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐ-
θνικῆς παλληγενεσίας, καὶ εἰς τὴν *παιτιῶν*
γλῶσσαν τῶν γερόντων ἐξήγησεν, ἢ, ὡς ὁ ἴδιος
εἶπεν, ἀνέμνησε μόνον εἰς τὸ ἀκροατήριόν του τὴν
Πλατωνικὴν ἰδέαν, «Ὁμοίωσις τῷ Θεῷ κατὰ τὸ
δυνατόν.» Εἶναι περιττὸν νὰ εἰπώμεν ὅτι αἱ Κυ-
ριαὶ τῆς πρωτεύουσας, ὅσαι μάλιστα ἔχουσι φιλο-
λογικὰς ἀξιώσεις, συνέρευταν κ' ἐφέτος, ὡς πάν-
τοτε, ὅπως ἀκροασθῶσι τὸν ἀγαπητόν των ῥήτο-
ρα. Ἡ ἀφέλεια τοῦ λόγου τοῦ κ. Τερτσέτη, οἱ φαι-
δρύνοντες αὐτὸν ἀθῶοι ἀστεῖςμοι, ἡ πραεὶα καὶ
μειλίχιος φωνὴ αὐτοῦ καὶ τὸ κόσμιον τῶν σχη-
μάτων του, ἐλκύουσι, φυσικῶς τῷ λόγῳ, τὸ ὥραϊον
φύλον· τὸ ὁποῖον δὲν ἀπαξιοῖ νὰ παρευρίσκηται
καὶ εἰς τὰς φιλογολικὰς αὐτὰς διασκεδάσεις, ὅταν
ἐλπίξῃ νὰ δείξῃ τὰ φυσικὰ πλεονεκτήματά του ὑπὸ
νέαν ὅλως ὄψιν. Ἴσως ἡ χριστιανικωτέρα καὶ ἡθι-
κωτέρα πασῶν τῶν τέρψεων ὧν ἀπηλαύσαμεν κατὰ
τὰς δύο παρελθούσας ἐβδομάδας, ἦτο ἐκείνη ἥς
χορηγὸς ὑπῆρξεν ὁ κ. Τερτσέτης. Ἡμεῖς μάλιστα θὰ
ἐπιπροτιμῶμεν μυριάκις νὰ παρευρεθῶμεν ἐπ' ὀλίγον
ἐν μέσῳ τῆς ὀμηγύρεως ταύτης, ἢ νὰ ἐπιχειρήσω-
μεν τὸ ἐπίπονον καὶ πολυεξόδον ταξείδιον τοῦ νὰ
μεταβῶμεν μέχρι τοῦ ἀρκτικοῦ πόλου, ὅπως πλη-
ρώσωμεν τὴν ματαίαν καὶ νεανικὴν ἐπιθυμίαν τοῦ
νὰ ἰδῶμεν πρῶτον ἡμεῖς τὸν ἀνατέλλοντα ἥλιον.

M.

ΠΟΙΚΙΛΑ.

* * Ἐσχάτως συνεκίνησε τοὺς Παρισίους περίεργος
δίκη, εἰς ἣν παρίσταντο ὡς κατηγορούμενοι πρόσω-
πα κατέχοντα ὑψηλὴν κοινωνικὴν θέσιν. Ὁ Γάρσις,
ὁ Εὐρωπαϊκῆς ὑπολήψεως χαρτοπαίκτης, ὁ τρόμος
τῶν βαθυταλάντων χαρτοπαικτειῶν τοῦ Βόδεν καὶ
τοῦ Ἀμβούργου, ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ ὁποίου διήλθε
Πακτωλὴς ὀλόκληρος χρυτοῦ, ὁ θαυμαζόμενος, ὁ
ἐπευφημούμενος, ὁ θωπευόμενος Γάρσις ἐνεφανίσθη

καθήμενος εἰς τὸ βῆθρον τοῦ ὑποδίκου καὶ κατηγορούμενος ἐπὶ δολιότητι ἐν χαρτοπαιξίᾳ.

Αἱ περιπέτειαι τοῦ δράματος εἶναι περιεργόταται καὶ ἡ ἀπλὴ ἐκθεσις αὐτῶν ἀνταξία μυθιστορήματος. Τὴν 4 Φεβρουαρίου 1863 ὑπὲρ τὰ 40 πρῶσπα ὑφίστης κοινωνικῆς περιωπῆς, δοῦκες καὶ κόμητες ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, συνῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν μιᾶς Ἰταλίδος, τῆς Κυρίας Βαρούτση, γραίας Φρύνης, ὡς τὴν ἀπεκάλεσε δημοσίᾳ εἰς τῶν δικηγόρων. Ὁ Κύριος Γάρσιας, προσκληθεὶς πρό τινων ἡμερῶν ὑπὸ τῆς Κυρίας Βαρούτση καὶ ζητήσας νὰ προσκληθῶσι μετ' αὐτοῦ καὶ ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἰταλικοῦ θεάτρου Καλζάδο καὶ ὁ εὐγενὴς ἰσπανὸς Μιράνδας, ἐπρότεινεν ἅμα φθᾶς, νὰ χαρτοπαιξώσιν ὀλίγον. Τὸ παίγνιον ἤρχισε ζωηρότατον καὶ ὁ Μιράνδας, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ὁ Γάρσιας εἶχε κερδίσει πρό τινων ἡμερῶν 50 χιλιάδας φράγκων, κατώρθωσε νὰ κερδίσῃ καὶ αὐτὸς τὸν Γάρσιαν ἕως 40 χιλιάδας φράγκων. Μετὰ τὸ δεῖπνον ὁ Γάρσιας ὠργάνισεν νέον μπακαρά, τοῦ ὁποῖου αὐτὸς ἔκαμνε τὸν μπάνκο· τὸ παίγνιον κατέστη ταχέως μονομαχία μεταξὺ τοῦ Γάρσια καὶ τοῦ Μιράνδα, ὅστις ἀλληλοδιαδόχως, διπλασιάζων ἐκάστοτε τὴν παιζομένην ποσότητα, ἔχασε 2,000, 8,000, 16,000, 32,000, 64,000. Διπλασιάζει καὶ πάλιν καὶ οὕτως 128,000 φράγκων εὐρίσκονται ἐκτεθειμέναι ἐπὶ τοῦ τάπητος. Δὲν παίζει ὁμως... Μία χεὶρ τίθεται αἰφνης ἐπὶ τῶν χαρτοπαιγνίων καὶ ἀνακαίτιζει τοὺς παίζοντας.— « Ἰπάρχουσι κλέπτει ἐδῶ! » ἀνακράζει ὁ δοῦξ Καδερούς Γραμόν. Κλείνεται αἱ θύραι, ἐξετάζονται τὰ χαρτοπαιγνία καὶ ἀποδεικνύεται ὅτι ξένα χαρτῖα εἶχον ἀναμνηθῆ μετὰ τὰ χαρτῖα τοῦ οἴκου. Πῶς τὰ ἔφερον; Ὁ Γάρσιας, τὸ ὁμολογεῖ καὶ ὁ ἴδιος. « Τί τὰ θέλετε! λέγει, εἶμαι δεισιδαίμων, τὰ χαρτῖα αὐτὰ μοι ἔφερον πολλάκις τυχὴν καὶ ἔχω ἐμπιστοσύνην εἰς αὐτά. »

Ἀλλὰ τὸ ἐπιχείρημα δὲν ἐπιτυγχάνει πολὺ· οἱ ἄλλοι παῖνται τὸ εὐρίσκουσιν ἄθλιον καὶ διακηρύττουσιν ὀρθὰ κοφτὰ εἰς τὸν Γάρσιαν ὅτι πρέπει ν' ἀποδώσῃ τὰ κερδηθέντα χρήματα. Ὁ Γάρσιας ἐξάνίσταται κατ' ἄρχάς, ἀλλὰ βαθυμυθὸν ἐξημεροῦται καὶ ἀποφασίζει νὰ τὸ κάμῃ, ἀλλὰ μετὰ τὴν συμφωνίαν νὰ θεωρηθῇ ἡ πρᾶξις του οὐχὶ ὡς ἀπόδοσις κλοπιμαίων, ἀλλ' ὡς φιλικὸς συμβιβασμός· καὶ ἐρωτᾷ ἐὰν, ἀφοῦ ἀποδώσῃ τὰ χρήματα θὰ τῷ τείνωσι τὴν χεῖρα.— Δύσκολον θὰ εἶναι, τῷ ἀποκρίνονται, ὡπωδήποτε ὁμως ἀποδώσατε πρῶτον καὶ ἔπειτα βλέπομεν.

Ἐνταῦθα ἡ σκηνὴ καθίσταται ἐτι περιεργότερα. Ὁ Γάρσιας ῥίπτει ἐπὶ τῆς τραπέζης μίαν δέσμην

χαρτονομισμάτων, τὰ ἀριθμοῦν καὶ εὐρίσκουν μόνον 48,000 φράγκων. Προφανῶς ἔλειπον καὶ ἄλλα· ἐπεὶ δὲ ὁ Γάρσιας ἠρνεῖτο γίνεται πρότασις νὰ ἐνεργηθῇ σωματικὴ ἔρευνα ἐπὶ πάντων ἀνεξαίρετως. Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν μία δέσμη χαρτονομισμάτων πίπτει ἀπὸ τὸ θυλάκιον τοῦ Γάρσια καὶ μετ' ὀλίγον δευτέρα, καὶ ἔπειτα τρίτη· καὶ ἀρχίζει τότε μία πρωτοφανὴς θῆρα χαρτονομισμάτων πανταχοῦ ὁ Γάρσιας, ὡς εἰς ἐκ τῶν μυθικῶν ἡρώων, σπεῖρει ὑπὸ τὰ βήματά του χουσόν.

Εἷς καὶ μόνος τῶν παικτῶν ὁ Καλζάδο δὲν ἤθελε νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐπ' αὐτοῦ σωματικὴν ἔρευναν χάριν ἀξιοπρεπείας βεβαίως. « Πῶς! ἀνακράζει ὁ μαρκήσιος Βιβένς· σκαλίζουν ἐμὲ, τὸν μαρκήσιον Βιβένς καὶ δὲν θὰ σκαλίσουν τὴν Κύριον Καλζάδο. » Ἄλλ' ἐνῷ διήρκει ἡ ἔρις αὕτη, μία δέσμη χαρτονομισμάτων 14,000 φράγκων, ἐξολισθήσασα διὰ τῶν περισκελίδων τοῦ Κυρίου Καλζάδο πίπτει κατὰ γῆς. Τὸ πρᾶγμα κατέστη προφανέστατον καὶ ὁμως ὁ Καλζάδο ἐπιμένει ἀρνούμενος. Φαίνεται, λέγει, ἡ κρινολίνα καμμιάς Κυρίας ἢ ὁ ποὺς κανενὸς Κυρίου ἔφερε τὰ χαρτονομίσματα αὐτὰ ἕως ἐδῶ.— Ὅχι, ὄχι! κράζει ἡ Κυρία Βαρούτση. Τὰ εἶδα νὰ πίπτωσιν, ὡς νὰ τὰ βλέπω ἀκόμη.

Καὶ ἡ μαρτυρία αὕτη δὲν εἶναι ἡ μόνη ἢ ἐπιβαρύνουσα τὸν Καλζάδο· αἱ σχέσεις του μετὰ τοῦ Γάρσια, τὸ στενοχωρημένον ὕψος του κατὰ τὸ διάστημα τῆς χαρτοπαιξίας, αἱ μυστηριώδεις ἐξοδοὶ αὐτοῦ, αἱ ἀντιφάσεις εἰς ἃς περιπίπτει ἀπολογούμενος, ὅλα αὐτὰ τὸν ἐκμηδενίζουσιν.

Ἐν τούτοις ἡ κατ' οἶκον καὶ ἡ σωματικὴ ἔρευνα ἐξηκολουθεῖ ἐνεργουμένη μετὰ μεγίστης ἀκριβείας· εἰς ἓν μέρος ὑποπτον ἀνακαλύπτονται τὰ περικαλύμματα τῶν χαρτοπαιγνίων, ἅτινα ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ ὁ Γάρσιας, καὶ ἡ ἐνοχὴ γίνεται πλέον καταφανής. Ὁ Γάρσιας, μόλις ἐξεληθὼν τῆς θύρας τῆς Κυρίας Βαρούτση, ἐπέβη τοῦ σιδηροδρόμου καὶ ἤρχισεν, ὀλίγον ἀκουσίως, νὰ περιηγῆται τὴν μαγευτικὴν Ἰταλίαν, ὅθεν γράφει κατ' ἐκάστην εἰς τὰς ἐφημερίδας ἐπιστολὰς ἀστείως ἀξιοπρεπεῖς εἰς ὕψος Σωκράτους συκοφαντουμένου. Ὁ Καλζάδο ὁμως ὑπῆρξε γενναϊότερος. Παρέστη κατὰ τὸ διάστημα τῆς δίκης, καὶ σήμερον ὑφίσταται τὴν ἐπὶ σὴν φυλάκισιν, εἰς ἣν κατεδικάσθη, ἐνῷ ὁ φρόνιμος Γάρσιας θὰ ἤκουσε γελῶν ὅτι κατεδικάσθη εἰς πέντε ἐτῶν εἰρκτὴν, τὴν ὁποῖαν θὰ ὑποστῇ... περιηγούμενος.

Ἡ δίκη ὑπῆρξε διδασκτικωτάτη· τὸ ἄνθος τῆς Γαλλικῆς εὐγενείας, οἱ ἀπόγονοι τῶν γενναίων καὶ

εὐσεβῶν ἵπποτων τοῦ Μεσαιῶνος, παρέστησαν ὡς μάρτυρες εἰς ὑπόθεσιν, διατρέξασαν ἐν καταγωγῇ καὶ ἤκουσαν ἀνευθριάστως τὰς δικαίας καὶ πατρικὰς ἐπιπλήξεις, ἅς τοῖς ἀπηθύβουν εἰς τῶν διασημοτέρων δικηγόρων τῶν Παρισίων.

* * Νέος στολισμὸς εἰσάγεται διὰ τοῦ ἀερίου. * Μετ' οὗ πολὺ, λέγει Ἀγγλική τις ἐφημερίς, θέλομεν ἴδῃ ἐκ μικρῶν φλογῶν ἀερίου κοσμήματα προσκεκολλημένα εἰς τὴν κόμην τῶν κυριῶν. Στόμια μικρότερα χιλιομέτρου τὸ ὕψος, ἀναδίδουσι τὰς φλόγας ταύτας αἵτινες ἐμπερικλείονται ἐντὸς διαφανῶν θηκῶν, μεγάλων ὡς κεράσια. Οἱ ἀεριοαγωγοὶ εἶναι χρυσοὶ καὶ χρυσοὺν ἐπίσης τὸ ἐναποταμιευτήριον τοῦ ἀερίου κεχυμμένου ἐντὸς τῶν ὀπισθεν τῆς κεφαλῆς πλοκάμων, ὑποδοσταζομένων ἀπὸ μεγαλοπρεπὲς κτένιον. Ἐλατήριόν τι ὡς τοῦ ὥρολογίου ὠθεῖ τὸ ἀέριον, τὰ δὲ μικρὰ στόμια συμμετρῶς διατεθημένα ἐπὶ τοῦ κτενίου καὶ πέραξ αὐτοῦ ἀποτελοῦσι φαεινὸν στέφανον φωταγωγοῦντα τὰ κάλλη καὶ ἐκπληττοντα τὴν ὄρασιν.

* * Ἰδοὺ τί ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν Μυνήτορα: «Οἱ παῖδες τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, ἐν οἷς εὐρίσκεται κατατεγμένος καὶ ὁ Αὐτοκρατορικὸς πρίγκηψ, ἐξετέλεσαν τὴν 15 Μαρτίου κατὰ πρῶτον τὰ γυμνάσια τοῦ τάγματος ἐν τῇ μεγάλῃ αὐλῇ τῶν Τουίλεριῶν, ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Αὐτοκράτορος, πρὸς τιμὴν τῶν γενεθλίων τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ πρίγκηπος. Ὁ Αὐτοκρατορικὸς πρίγκηψ, τεταγμένος εἰς τὴν πρώτην σειρὰν, συνεμερίσθη τὰ γυμνάσια, ἐκτελεσθέντα μετὰ μεγάλης ταχύτητος καὶ ἀκριβείας. Μετὰ τὰ γυμνάσια οἱ παῖδες τοῦ στρατοῦ καταβέσαντες τὰ ὅπλα συνεμερίσθησαν τὸ ὑπὸ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ πρίγκηπος διδόμενον δεῖπνον, τὸ δ' ἐσπέρας ὁ Αὐτοκράτωρ διέταξε νὰ μεταβῶσιν ἐν σώματι εἰς ἐν τῶν θεάτρων, ὅπου παρίστατο τὸ πολεμικὸν δρᾶμα *Μαρένγορ*.

* * Καὶ νέα ἱστορία ἀνθρώπου ὅστις κοιμᾶται ἐργάτης καὶ ἐξυπνᾷ ἑκατομμυριοῦχος. Εἰς ἐργάτης, ὕφαντῆς εἰς τὰ ἐν τῇ Λίλλῃ ἐργοστάσια τοῦ Κ. Δερουσσίου, ἡλικίας 29 ἐτῶν, σκοπεῖων νὰ νυμφευθῇ μίαν ἐργάτιδα τοῦ αὐτοῦ ἐργοστασίου, ἐζήτησε τὸ πιστοποιητικὸν τῆς γεννήσεώς του ἀπὸ τὴν δημαρχίαν τῶν Βρυξελλῶν, διότι εἶχε κατατεθῇ εἰς τὰ ἔκθετα τῆς πόλεως ἐκείνης. Ὁ δήμαρχος, λαθὼν τὴν ἀναφορὰν, ἀντὶ νὰ στείλῃ τὰ ζητούμενα ἔγγραφα τὸν προσεκάλεσε πάραυτα παρ'

ἐαυτῷ διὰ σπουδαιοτάτην ὑπόθεσιν· καὶ τῶνόντι ἡ ὑπόθεσις ἦτο σπουδαιοτάτη, διότι ὁ ἐργάτης, μόλις φθάσας, ἔμαθεν ὅτι ἦτον υἱὸς ἐνὸς Ῥώσσου πρίγκηπος καὶ μιᾶς εὐγενοῦς Βελγίδος καὶ ὅτι εἶχε δικαίωμα εἰς κληρονομίαν 8 — 10 ἑκατομμυρίων. Ἡ εὐχάριστος αὕτη εἰδήσις ἔκαμεν ἄνω κάτω τὸν ταλαίπωρον ἐργάτην· καὶ ὅμως ὀφείλομεν νὰ εἰπώμεν πρὸς τιμὴν του, ὅτι ἡ πρώτη του σκέψις διευθύνθη πρὸς τὴν πτωχὴν ὁμογάλακτόν του, ἣν ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ εὐτυχῇ, ἀναγνωρίζων οὕτως μετ' ἀξιεπαίνου ζήλου τὰς φροντίδας, ἅς ἔλαβεν παρὰ τῆς πτωχῆς οἰκογενείας, ὅπου τὸν ἐνεπιστεύθη ἡ διεύθυνσις τῶν ἔκθετων.

* * Ἐκ μιᾶς Γαλλικῆς ἐφημερίδος δανειζόμεθα τὰς κάτωθεν λεπτομερείας περὶ τοῦ Κρόκκετ, περιφήμου δαμαστοῦ τῶν λεόντων, ὅστις συγκινεῖ πρότινος τοὺς Παρισίους διὰ τοῦ ἀπιστεύτου θάρρους μεθ' οὗ παλαίει καὶ καταβάλλει τοὺς τρομεροὺς του φίλους, εἰς τὸν εὐρὺν φάραγκα τῶν ὁποίων θέτει πολλάκις παίζων τὴν κεφαλὴν του. Τὸ ὄνομα Κρόκκετ εἶναι ψευδώνυμον, κρύπτον τὸν γόνον μιᾶς εὐγενοῦς οἰκογενείας τοῦ Μιδλσεξ. Ὁ Κιονέλ Β... ἔσχε βίον λίαν ταραχώδη, οὗ πρότυπα ἀπαντῶμεν μόνον παρὰ τοῖς Βρετανοῖς. Ἐπολέμησεν ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὴν Κριμαίαν, ὅπου καὶ ἐπληρώθη εἰς τὴν ἔφοδον κατὰ τοῦ Ρεδάμ, εἰς τὴν Ἰνδιάν, ὅπου ἐσχέισθη μετὰ τοῦ περιφήμου Ἰλβερφόρς, διασῆμου διὰ τὸ θηριοκομεῖόν του. Ὁ Λιονέλ ἐγένετο μαθητὴς καὶ παρ' αὐτοῦ ἐμυήθη εἰς τὰ κινδυνώδη μυστήρια τοῦ δαμαστοῦ τῶν θηρίων. Πρὶν ἔλθῃ εἰς τὴν Γαλλίαν ὁ Λιονέλ ἐσχηματίσεν ἴδιον θηριοκομεῖον καὶ ἔδωκεν ἐπὶ ἐν ἔτος ἐν Φιλανδελφείᾳ λίαν ἐπικερδεῖς παραστάσεις. Ἀπαξ μάλιστα ὑποσχθέντων αὐτῷ εἶχουσι χιλιάδας δίστηλα, εἶχον ἀποφασίσει νὰ παραστήσῃ ἐν ὑπαίθρῳ, ἄνευ ἀλύσεων καὶ κλωδῶν, χωρὶς δηλαδὴ κανὲν κώλυμα νὰ χωρίξῃ τὸ κοινὸν ἀπὸ τοὺς βρυχωμένους ὑποκριτὰς, ἀλλ' ἡ ἀστυνομία παρενέβη καὶ δὲν ἐπέτρεψε τὸ μέγα αὐτὸ γεγονός.

* * Εἶναι περίεργα τὰ στρατηγήματα τὰ ὁποῖα μεταχειρίζονται οἱ Ἀμερικανοὶ ὅπως καταστήσωσι τερπνοτέρας τὰς ἐμπορικὰς τῶν εἰδοποιήσεις. Ἰδοὺ μία ἐξ αὐτῶν, ἣν ἀπαντῶμεν εἰς *Τὸν τύπον τῆς Φιλανδελφείας*. «Ὁ στρατὸς μας διέβη τὸν Ραπαχανὸν καὶ ταχέως θὰ κυριεύσῃ τὴν Ριχμόνδην. Δυνάμεθα οὕτω ν' ἀναμένωμεν ταχέως τὴν ἐπάνοδον τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δημοσίας ἀσφαλείας. Οἱ

στρατιῶταί μας ἠγωνίσθησαν μετὰ ζέσεως ἐξι-
μένης σχεδὸν πρὸς τὴν θερμότητα ἣν παράγουσιν
οἱ ἄνθρακες τοῦ Β. Ἄλτερ, οὗ τὸ μέγα κατὰστη-
μα κεῖται ἐν τῇ ἰδῇ τῆς Ἀρκτοῦ, ἀρ. 935.»

* * Ἰδοὺ ἡ συμβολικὴ περιγραφὴ τῆς σημαίας, ἥτις
ὁδηγεῖ τὰ ζῖφη τῶν Πολωνῶν εἰς τὸν μαρτυρικόν περ
πατρίδος θάνατον. Πρὸς τὰ δεξιὰ ὁ λευκὸς ἀετὸς,
ἀρχαῖον ἔμβλημα τῆς Πολωνίας, πρὸς τὰ ἀριστερὰ
ἐνοπλος ἵππευς, ἀρχαῖον ἔμβλημα τῆς Λιθουανίας,
κάτωθι ὁ ἀρχάγγελος Μιχαὴλ, κύριον ἔμβλημα τῆς
Ρουθηνίας καὶ τοῦ Κιέδου. Τὰ τρία ἔμβλήματα
εὐρίσκονται ἐπὶ οἰκοσήμεου διηρημένου εἰς τρία δια-
φόρου χρώματος μέρη διὰ τριῶν λευκῶν γραμμῶν,
συμβόλου τῆς ἐνώσεως καὶ τῆς εἰς τρία διαιρέσεως
τῆς Πολωνίας. Εἰς τὸ κέντρον τοῦ οἰκοσήμεου ὑ-
πάρχει ἡ εἰκὼν τῆς Παναγίας τῆς Ξεστοκοῦσα, ἡ
μᾶλλον θαυματουργὸς τῆς Πολωνίας. Κατὰ παρά-
δοσιν τινα ἡ εἰκὼν αὕτη ἐξωγραφίσθη ὑπὸ τοῦ ἀ-
γίου Λουκᾶ εἶναι μέλαινα καὶ φέρει ἐπὶ τῆς δεξιᾶς
παραίᾳ δύο οὐλὰς αἱματηρῆς, προερχομένας ἐκ
πληγῶν ξίφους, ἃς τῇ κατέφερον οἱ Σουηδοὶ ἄλλο-
τε, μὴ δυνθέντες νὰ τὴν ἀπαγάγῃσι. Κατὰ τὴν
παράδοσιν οἱ Σουηδοὶ, διαρπάσαντες τὴν μονὴν τῆς
Ξεστοκοῦσα, ἔθεσαν τὰ πλούτη ἐπὶ ὀχήματος καὶ
μεταξὺ αὐτῶν τὴν Παναγίαν, ἥτις ἤξιζε πολλὰ
ἐκατομμύρια, ἀλλ' οἱ ἵπποι δὲν ἠδυνήθησαν οὐδὲ
βῆμα νὰ σύρῃσιν τὴν ἄμαξαν. Οἱ Πολωνοὶ ἐν τού-
τοις ἐπροχώρουν καὶ οἱ Σουηδοὶ ἠναγκάσθησαν νὰ
ὀπισθοδρομήσωσιν ἐγκαταλείποντες τὰ λάφυρά των.
Ἡ λύσσα των ἐπέπεσε κατὰ τῆς Παναγίας καὶ τὴν
ἐπλήγωσαν διὰ τοῦ ξίφους εἰς τὸ πρόσωπον δις.
Κυκλοτερῶς περὶ τὴν εἰκόνα τῆς Παναγίας εἶναι
γεγραμμένον λατινιστὶ «Βασίλισσα τῆς Πολωνίας
δέου ὑπὲρ ἡμῶν» καὶ κάτωθι τὰ ἱερὰ ὀνόματα τοῦ
Ἰησοῦ καὶ τῆς Μαρίας. Ὡς σύμβολον δὲ ἡ σημαία
φέρει εἰς Πολωνικὴν γλῶσσαν τὸ ῥητὸν «Ὁ Θεὸς σώ-
ζοι τὴν Πολωνίαν.»

* * Ἡ συσσώρευσις τῶν χιόνων ἐπροξένησεν ἐφέ-
τος νέξ καὶ τρομερὰ δυστυχήματα εἰς τὰς παραλ-
πεῖους χώρας τῆς Ἑλβετίας. Εἰς τὸ Μαδράνον χιο-
νοστιβάς πεσοῦσα ἐπὶ τοῦ χωρίου ἐρήμωσε δύο οἰ-
κίας, ἔθαψεν ἀνθρώπους τινὰς καὶ πλείστα κτήνη.
Εἰς τὸ Βεδρόττον χιονοστιβάς ἀπροσδοκῆτως πε-
σοῦσα κατέστρεψεν ἐντελῶς 5 οἰκίας, κατοικοῦμέ-
νας ὑπὸ 12 οἰκογενειῶν. Τρομάξαντες διὰ τὸ ἀπαί-
σιον γεγονός, μεμονωμένοι ὡς ἐν ἐρήμῳ, οἱ δυστυ-
χεῖς ἐπιζώντες, καίτοι ἀπειλούμενοι ὑπὸ δευτέρας

χιονοστιβάδος, ἐπανεῦρον πᾶσαν αὐτῶν τὴν δραστη-
ριότητα. Δεκαπέντε μόνον ἄνδρες εἶχον σωθῆ ἐν
τῷ χωρίῳ, ἀλλ' αἱ γυναῖκες, φορέσασαι ἐνδύματα
ἀνδρὸς, συνέτεινον διὰ τῶν προσπαθειῶν των εἰς τὸ
νὰ σωθῶσι 15 ἄτομα ζῶντα. Εἰκοσιτεσσάρων ὥρων
κραυγαὶ συνεχεῖς ἔφερον τὴν εἰδήσιν τοῦ κινδύνου
εἰς τὰ γείτονα χωρία, ὅθεν 28 εὗρωστοι χωρικοί,
ἀψηφίσαντες δυσυπερβλήτους κινδύνους, ἔσπευσαν
εἰς ἐπικουρίαν, ἀλλ' ἦτο πλέον ἀργά. Μετὰ τρία
ἡμερονύκτια ἀγωνίας εὐρέθησαν 32 πτώματα, ὧν
3 πατέρες καὶ 5 μητέρες οἰκογενείας, 9 νέοι καὶ
15 παῖδια, ἐνταφιασθέντα ἐν τῷ αὐτῷ τάφῳ. Ἐκ
τῶν 27 οἵτινες περιεσώθησαν ζωντανοί, 10 εἶναι
βαρέως πληγωμένοι, οἱ δὲ λοιποὶ περιφέρονται ἄνευ
ἄρτου καὶ στέγης.

* * Πρὸ ἑξ μηνῶν, γράφει μία Γαλλικὴ ἐφημε-
ρίς, εἰς μεγαλοπρεπὲς βασιλικὸς ἀετὸς εἶχεν ἐδρεύ-
σει εἰς τὰ περίχωρα τῆς Τανκαρβίλης, ὅπου ἐκού-
ρασεν εἰς μάτην τὴν ἐπιτηδειότητα τῶν κυνηγῶν,
μὴ δυνάμενων νὰ τὸν καταβάλωσι. Πρὸ δέκα πε-
ρίπου ἡμερῶν δύο ἄνθρωποι παρετήρησαν τὸ πτη-
νὸν ἐπὶ δένδρου, καταδροχίζον τεμάχιον κρέατος
ἵππου. Ἐσταμάτησαν οἱ δύο ἄνθρωποι, ὅπως ἐξε-
τάσωσι καλῆτερον τὸν ἄνακτα τῶν αἰθέρων· ἀλλὰ
πάραιτα τὸν εἶδον πίπτοντα τοῦ δένδρου καὶ πλη-
σιάσαντες δὲν ἐβράδυνον νὰ τὸν ἰδῶσιν ἐκπνέοντα.
Ὁ ἀετὸς, θελήσας νὰ καταπίῃ ὑπέρμετρον τεμά-
χιον κρέατος, εἶχεν ἀποθάνει ἀποπνιγείς. Ὅταν ἐ-
βεβαιώθησαν ὅτι ἀπέθανε, οἱ δύο ἄνθρωποι συνέ-
λαβον τὸ πτηνὸν καὶ ἀπέσυρον ἐκ τοῦ φάρυγγός
του τὸ ἐκεῖ μείναν κρέας. Τὸ πτηνὸν αὐτὸ, λίαν
ἄξιοσημείωτον, εἶχε περιφέρειαν 1 μέτρου καὶ 10
ἐκατομέτρων καὶ κατετέθη εἰς ἓν μουσεῖον.

ΑΣΠΑΣΙΑ.

Λύσις τοῦ 6^{ου} Αἰνίγματος.

«ΚΑΡΔΙΑ.»

ΑΙΝΙΓΜΑ 7.

Ἀπὸ ποιητᾶς ἐψάλην, ψάλλομαι καὶ θά ψαλῶ
Ὡς τριάς ἐπιχρυσούσα τὰ νεανικά σας ἔτη·
Ἄν μὲ ἀποκεφαλίσῃς τὸν μὴ ἔχοντα δηλῶ
Ὅ,τι μένει ἐν μου γράμμα ἂν μοῦ ἀφαιρέσῃς ἔτι,
Μὲ τὰ δύο δ' ὕστατά μου γράμματα ἀποτελῶ
Τὸν ἱστὸν δι' οὗ τὸ σῶμα ὁ δημιουργὸς συνθέτει.

ΣΦΗΞ.